

Arrest

nr. 206 690 van 11 juli 2018
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN ZANDWEGHE
Natiënlaan 237
8300 KNOCKE-HEIST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2018 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2018 om 12 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. VAN ZANDWEGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 juli 2018 wordt de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering gegeven (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: D. (...)

voornaam: S. A. (...)

geboortedatum: 09.01.1982

geboorteplaats: Oran

nationaliteit: Algerije

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van PZ WESTKUST (KOKSIJDE) op 04.07.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- ☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden
- ☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste wegens aanranding van de eerbaarheid. (PV VU.37.L3.005338/2018 van de politie zone van WESTKUST, KOKSIJDE.)

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wapenwet, slagen en verwondingen opzettelijke slagen, feit(en) waarvoor hij op 28.01.2016 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brugge tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden.

betrokkene werd op 15.03.2011 veroordeeld door de CR. Brugge tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 3 jaar behoudens de voorhechtenis uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd door België ter fine van weigering van toegang gesignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.

SCHENGEN-ID-NR.E6941023001250001

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 18.07.2013.

Betrokkene werd gehoord op 24.07.2018 door de politiezone van WESTKUST, KOKSIJDE en verklaart niet meer woonachtig te zijn bij de Belgische onderdane met wie hij destijds een procedure “wettelijke samenwoning” opstartte.

Betrokkene verklaart dat hij momenteel verblijft bij een dame, hij verstrekt geen details betreffende haar identiteit of adres.

Hij verklaart nu homoseksueel te zijn.

Bijgevolg is een dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en dus geen sprake van een gezinsleven.

Betrokkene werd gehoord op 04.07.2018 door de politiezone van PZ WESTKUST, KOKSIJDE en verklaart te zijn gevallen en pijn te hebben aan een knie.

Betrokkene werd gehoord op 04.07.2018 door de politiezone van PZ WESTKUST, KOKSIJDE en verklaart dat hij geen minderjarige kinderen heeft.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene werd gehoord op 04.07.2018 door de politiezone van WEESTKUST, KOKSIDE en verklaart daar te verblijven bij een dame, hij verstrekt geen details betreffende haar identiteit of adres.

Bovendien, de verklaring dat hij bij deze dame woont kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

☐ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd op 25.07.2011, 05.05.2012, 18.07.2013, 03.06.2014 en 27.04.2016. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 18.07.2013. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste wegens aanranding van de eerbaarheid. (PV VU.37.L3.005338/2018 van de politie zone van WESTKUST, KOKSIJDE.)

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wapenwet, slagen en verwondingen opzettelijke slagen, feiten waarvoor hij op 28.01.2016 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brugge tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden.

betrokkene werd op 15.03.2011 veroordeeld door de CR. Brugge tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 3 jaar behoudens de voorhechtenis uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van (plaats) op (datum) en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd op 25.07.2011, 05.05.2012, 18.07.2013, 03.06.2014 en 27.04.2016. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 18.07.2013. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste wegens aanranding van de eerbaarheid. (PV VU.37.L3.005338/2018 van de politie zone van WESTKUST, KOKSIJDE.)

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wapenwet, slagen en verwondingen opzettelijke slagen, feit(en) waarvoor hij op 28.01.2016 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brugge tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden.

betrokkene werd op 15.03.2011 veroordeeld door de CR. Brugge tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 3 jaar behoudens de voorhechtenis uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd gehoord op 04.07.2018 door de politiezone WESTKUST, KOKSIJDE en verklaart dat hij naar België is gekomen omwille van economische en politieke redenen.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Algerije een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene werd gehoord op 04.07.2018 door de politiezone WESTKUST, KOKSIJDE en verklaart dat hij gevallen is en pijn heeft aan een knie, betrokkene is in staat zich te verplaatsen zonder hulp.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken

Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van dat hem betekend werd op 25.07.2011, 05.05.2012, 18.07.2013, 03.06.2014 en 27.04.2016. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 18.07.2013. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, (...), Administratief deskundige / Expert administratief, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie WESTKUST, KOKSIJDE

en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te VOTTEM,

de betrokkene, D., S. A. (...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te VOTTEM Vanaf 05.07.2018

Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid

(...), Administratief deskundige / Expert administratief, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie (1), (3)

Brussel, 04.07.2018

Akte van kennisgeving

Ik,

ondergetekende,.....

..... (4),

heb de betrokkene kennis gegeven van deze beslissing(en) van 04.07.2018."

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. In zoverre de vordering ook is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, moet worden vastgesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering onontvankelijk is.

2.2. De Raad wijst erop dat artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het koninklijk besluit van 21 december 2006) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoekende partij betoogt dat zij momenteel is vastgehouden met het oog op haar repatriëring. Aan de in de in artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 gestelde vereiste om het hoogdringend karakter van de vordering toe te lichten, werd dus voldaan.

Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“10. De aangevochten beslissing stelt het volgende :

„ ... risico op onderduiken ... ”

„ ... een gevaar voor de openbare orde. ”

„ ... niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum / verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. ”

11. Inderdaad, verzoeker wordt onmiddellijk vastgehouden en dit met oog op terugleiding.

Het betreft een bijlage 13 septies.

12. De beslissing is echter absoluut niet gebaseerd op ALLE feitelijkeheden en procedure-elementen.

Verzoeker verduidelijkt.

13. Aan verzoeker werden kennelijk diverse bevelen om het grondgebied te verlaten betekend.

Tevens werd hem in 2013 een inreisverbod van 8 jaar betekend.

Anderzijds werd verzoeker in maart 2011 en januari 2016 veroordeeld door de Correctionele Rechtbank te Brugge.

14. Verzoeker beschikt daarentegen wel degelijk over een geldige verblijfstitel.

Dit gegeven wordt in de in voormelde beslissing niet vermeld.

Zo werd aan hem in mei 2016 een F-kaart (dat geldig is tot 2012) toegekend.

Een en ander blijkt uit het gegeven dat verzoeker is ingeschreven in het rijksregister.

15. Gezien verzoeker dus wel degelijk over een geldige verblijfstitel beschikt, verwondert het niet dat hij ook legaal tewerkgesteld is in België.

Hij is sedert februari 2017 tewerkgesteld bij BPost.

Verder is hij in orde met zijn sociale zekerheid en betaalt hij ook de nodige verzekeringen en lasten met betrekking tot zijn personenwagen.

Verzoeker is dus niet alleen geïntegreerd maar komt al zijn verplichtingen na.

16. Verzoeker herhaalt dat hij dus wel degelijk in legaal verblijf is.

Uit het dossier blijkt ten andere niet dat voormelde F-kaart werd ingetrokken.

In die zin mag verzoeker er rechtmatig van uitgaan dat hij nog steeds over voormelde verblijfstitel beschikt.

17. Bijgevolg is de bestreden beslissing niet allen niet legitiem maar ook niet zorgvuldig te noemen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel kan immers omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Gezien verzoeker wel degelijk over een geldige verblijfstitel beschikt, is het betekenen van een bevel om het grondgebied te verlaten bezwaarlijk zorgvuldig te noemen.

18. Evenmin werd er in deze redelijk gehandeld.

Het redelijkheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat inhoudt dat men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Met andere woorden, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

19. Zoals reeds aangehaald, werden aan verzoeker in het verleden reeds bevelen om het grondgebied te verlaten betekend, alsook een inreisverbod.

Desalniettemin werd daarna aan verzoeker een F-kaart toegekend zodat verzoeker een voorwaardelijk verblijfsrecht van 5 jaar had.

In die zin zijn de bevelen om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod zonder voorwerp geworden dan wel opgeschort of zelfs opgegeven.

Het kan immers niet ernstig worden betwist dat de Dienst Vreemdelingenzaken hiervan op de hoogte was toen zij de F-kaart verstrekte.

Bijgevolg kan men verzoeker bezwaarlijk verwijten aan de voormelde bevelen geen gevolg te hebben gegeven aangezien hij daarna een verblijfstitel heeft verkregen.

20. Ondertussen is verzoeker volledig geïntegreerd en voorziet hij in zijn eigen noden en behoeften.

Hij is immers legaal tewerkgesteld bij BPost.

21. De Dienst Vreemdelingenzaken maakt dan ook op totaal onredelijke wijze gebruik van zijn beleidsvrijheid.

Het is immers de Dienst Vreemdelingenzaken zelf die voorwaarden oplegt aan de verzoeker en toeziet op de naleving van de letter en de geest van die voorwaarden.

Professor SUETENS stelde in 1981 dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld" (zie M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel" in *Administratieve Rechtsbibliotheek: Beginselen van behoorlijk bestuur*, I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Brugge, die Keure, 2006, nr. 235). "Om na te gaan of het bestuur de grenzen van redelijkheid niet heeft overschreden, zal de rechter tot een marginale toetsing van het bestuuroptreden overgaan en de kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de beslissing is gebaseerd, sanctioneren. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel over te doen maar is enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid ontbreekt" (zie A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Mechelen, Kluwer, 2002, p. 55 – 56).

Er kan ook worden verwezen naar de wijze waarop Advocaat-generaal DE SWAEF het redelijkheidsbeginsel invult (zie M. BOES, l.c., nr. 242):

"Het evenredigheidsbeginsel, dat een meer precieze omschrijving inhoudt van het redelijkheidsbeginsel, het beginsel dat de titularis van een bevoegdheid, in casu het bestuur, die bevoegdheid naar redelijkheid moet uitoefenen concretiseert die eis van redelijkheid in gevallen van conflicterende belangen. Wanneer de uitoefening van een bevoegdheid in het algemeen belang conflicteert met een ander algemeen belang of een privébelang, wordt de redelijkheid van de genomen beslissing getoetst op basis van de volgende drie-fasen-test:

is de beslissing waarvan de rechtmatigheid wordt beoordeeld, nuttig om het ermee nagestreefde doel te bereiken is de beslissing daartoe onmisbaar, dit is kan ze niet evengoed door een alternatieve, voor een ander belang minder bezwarende regeling worden vervangen en is de beslissing, al is ze onmisbaar in de hiervoor genoemde betekenis, niet disproportioneel bezwarend voor een ander belang."

22. Verzoekers belang wordt in de bestreden beslissing totaal genegeerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken betreft in de bestreden beslissing niet alle elementen die toelaten de beslissing te beoordelen, laat staan te schragen.

Het is dan ook evident dat de beslissing niet redelijk en billijk is en in wanverhouding tot het belang van verzoeker.

23. De schorsing van de bestreden beslissing wordt gevorderd wegens schending van de hogergenoemde beginselen."

2.2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"In de middelen stelt verzoeker dat hij een verblijfsrecht heeft. Hij meent dan ook dat hem geen verwijderingsmaatregel kon opgelegd worden.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker niet langer in bezit is van een F-kaart en dat zijn F-kaart werd geannuleerd op 18.04.2018.

Dit kan niet betwist worden (zie stuk 1: rijksregister).

Verzoeker is niet langer ingeschreven in het Vreemdelingenregister en hij beschikt niet over een verblijfsrecht.

Bovendien kan niet anders dan vastgesteld worden dat verzoeker niet in bezit was van de bij artikel 2 Vw. vereiste documenten. Verzoeker bewijst niet houder te zijn van de volgende documenten:

1° hetzij van de documenten die vereist zijn krachtens een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit;

2° hetzij van een geldig paspoort of van een daarmee gelijkgestelde reistitel, voorzien van een visum of van een visumverklaring, geldig voor België, aangebracht door een Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger of door een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt.

De Minister of zijn gemachtigde kan een vreemdeling die geen enkele van de in het voorgaande lid bepaalde documenten bezit, toestaan België binnen te komen, zulks op grond van bij koninklijk besluit vastgestelde regelen

Verzoeker kan bezwaarlijk stellen dat zijn geannuleerde F-kaart voldoet aan de voorwaarde van artikel 2 Vw.

Bijgevolg moet vastgesteld worden dat op goede gronden toepassing werd gemaakt van artikel 7, alinea 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

Bovendien kan verzoeker niet ernstig ontkennen dat hij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat opgeschort noch opgegeven werd. Daarnaast heeft hij reeds meermaals de openbare orde geschaad, onder meer twee veroordelingen opgelopen voor zeker niet de minste feiten.

Er werd allerminst kennelijk onredelijk geoordeeld dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er worden geen ernstige middelen voorgesteld.”

2.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.2.4. Verzoekende partij betoogt dat zij wel degelijk beschikt over een geldige verblijfstitel en verwijst naar de feitelijkheden ter zake. Verwerende partij meent dat verzoekende partij niet langer verblijfsgerechtigd is gelet op de annulering van haar F-kaart.

2.2.5. Uit nazicht van het administratief dossier, onder meer de gegevenshistoriek RN, blijkt inderdaad dat verzoekende partij op 19 november 2016 in bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 4 november 2021. Verder blijkt ook dat deze F-kaart werd gesupprimeerd op 18 april 2018. Verzoekende partij werd op 3 april 2018 afgevoerd van ambtswege.

Op het eerste gezicht moet worden vastgesteld dat er in het administratief dossier geen spoor is van een beslissing tot supprimeering van de F-kaart van de verzoekende partij. Het administratief dossier bevat enkel een administratief rapport van Fedpol van 4 juli 2018 waarin gesteld wordt: *“Naar aanleiding van een dossier van verkrachting waarin betrokkene D.S. (...) als verdachte wordt gezien werd thans vastgesteld dat betrokkene sedert 03/04/2018 werd afgevoerd van ambtswege te MIDDELKERKE. F kaart met nummer XXXXXXXXX werd op datum van 18/04/2018 geannuleerd.”*

Naast het feit dat in de Vreemdelingenwet niet is voorzien in de mogelijkheid tot het “*supprimeren*” van een verblijfstitel, laat staan van de rechtsgronden daartoe en de rechtsgevolgen ervan, dient gesteld dat een supprimatie van de verblijfskaart geen afbreuk doet aan het gegeven dat de verzoekende partij verblijfsgerechtigd is in België. Immers laat de loutere vaststelling dat de verzoekende partij op 3 april 2018 ambtshalve zou geschrapt zijn van het adres waar zij ingeschreven was niet zonder meer toe te besluiten dat zij niet langer een recht op verblijf van langer dan drie maanden kan laten gelden. Een ambtshalve schrapping laat toe te concluderen dat de verzoekende partij geen gekende officiële woonplaats heeft in het Rijk. Het gegeven dat een vreemdeling voor een korte periode het Rijk verlaat, doet op zich zijn/haar recht op verblijf niet teniet. De wetgever heeft in artikel 19 van de Vreemdelingenwet in dit verband duidelijk aangegeven dat een vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning en die het Rijk verlaat gedurende één jaar het recht op terugkeer kan laten gelden. De voorwaarden in verband met het recht op terugkeer worden verduidelijkt in artikel 39 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Artikel 39, § 7 van dit koninklijk besluit stelt in dit verband dat de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

In casu argumenteert de verwerende partij niet dat de verzoekende partij het rijk gedurende meer dan een jaar verlaten heeft. Ook bevat het rechtsplegingsdossier geen enkele indicatie dat de verzoekende partij het Rijk voor meer dan een jaar verlaten heeft. Er is geen concrete aanwijzing voorhanden in het dossier dat werd beslist dat de verzoekende partij niet langer verblijfsgerechtigd zou zijn in België. Ook ter terechtzitting wordt geen dergelijke beslissing voorgelegd. Er is voorts ook geen enkele betwisting dat de verzoekende partij de persoon is die in België verblijfsgerechtigd is en dat de eerder gesupprimeerde verblijfskaart wel degelijk haar toebehoort en in wezen een correcte veruitwendiging uitmaakt van haar verblijfsrechtelijke situatie in België. De betreffende verblijfskaart is in beginsel ook geldig tot 4 november 2021. Er wordt ook niet aannemelijk gemaakt dat de verzoekende partij langer dan één jaar afwezig was uit het Rijk. *Prima facie* stelt de Raad vast dat verwerende partij, gelet op bovenstaande vaststellingen, ten onrechte de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten heeft gegeven.

Gezien voorgaande vaststellingen maakt de verzoekende partij *prima facie* een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

Het middel is in de besproken mate ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak moet redelijkerwijze worden aangenomen dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Immers, ondanks het feit dat zij op het eerste gezicht verblijfsgerechtigd is, wordt haar door de bestreden beslissing de uitoefening van haar verblijfsrecht ontnomen, zijnde onder meer haar tewerkstelling.

Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te worden bevolen.

2.4. Derhalve is voldaan aan alle cumulatieve voorwaarden, zodat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering wordt bevolen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 4 juli 2018 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend achttien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

S. DE MUYLDER